

פרופ' גיל בלוטין יקר,

בשנה האחרונה התברר לנו כי אמא זקוקה לניתוח לב, התחלנו לחקור מי המנתח שיכול להתאים, וכך שמענו את שמך ולמדנו שאתה רופא בעל שם ועם ניסיון רב. אבל לא שיערנו עד כמה אתה קודם כל **בן אדם**, למדנו את זה רק כשנפגשנו פנים אל פנים.

ימים ספורים לאחר שפנינו למחלקה, התפנית ברצון לפגישה אישית עם אמא-ועם הבת. בסבלנות, באדיבות וברגישות אין קץ פרשת בפנינו את כל התמונה הרפואית- את האפשרות להירפא באמצעות הניתוח, אך לצד זה ציינת גם את הסיכונים הכרוכים בהליך המורכב.

אמא יושבה מולך כשהיא שרויה במתח ובחרדה ואתה חשת בזאת וידעת בתבונה ובחוכמת הבנה של נפש האדם, כיצד לטעת בליבה תקווה, אמונה ואופטימיות. גם לבקשתה כי תהייה אתה המנתח שלה- נענית ברצון והבטחת לפעול לשילובה בין הניתוחים בזמן הקרוב. ואכן עמדת בהבטחתך וביום הניתוח שלה היית המנתח הראשי ולא יצאת מחדר הניתוח עד לסיומו ועד שווידאת אישית שהכל מתנהל על הצד בטוב ביותר. גם במהלך האשפוז כשהגעת לביקור הרופאים הקבוע, המשכת בהתנהלות המקצועית שלך והכל בשקט, בחמלה ובענווה.

בשבועת הרופאים בלבוש העברי של ד"ר ליפמן היילפרין, נכתב בין היתר: **"והשכלתם להבין לנפש החולה, לשובב את רוחו בדרכי תבונות ובאהבת אנוש"**. עשית זאת לאורך כל הדרך וניכר כי אתה פועל מתוך אהבת אדם אמיתית.

אין לנו מספיק מילים שיוכלו להודות לך על כל המעטפת שהענקת לכולנו- לאמי ולמשפחה. החזרת לנו לחיים את אמא האהובה ועל כך נודה לך לעד.
יישר כוח!